

"Desni mediji trebaju razgovarati s ljevičarima – inače ništa više nema smisla": Štefanić o novinarstvu bez istine

www.dalmacijadanas.hr/desni-mediji-trebaju-razgovarati-s-ljevicarima-inace-nista-vise-nema-smisla-stefanic-o-novinarstvu-bez-istine/

October 9, 2025

"Podcasti su terapija za staromodne intervjue, ali mnogi su postali brbljaonice bez odgovornosti"

ANA TENŽERA / Foto: Privatni album9. listopada 2025. 00:50

Petar Štefanić diplomirao je filozofiju i lingvistiku na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Njegova 18-godišnja novinarska karijera započela je u redakciji unutarnje politike Hrvatskog radija 2001. godine. Ubrzo nakon toga, već 2005., dobiva ponudu za prelazak na HTV kao voditelj i urednik ugledne političke emisije Otvoreno.

Odlaskom s pozicije voditelja Otvorenog, uređivao je i vodio niz gledanih političkih magazina javne televizije, uključujući Post Scriptum, Dossier.hr, Spektar i Labirint. Paralelno je radio i kao novinar u središnjem Dnevniku HRT-a i reporter u Latinici, a uređivao je i vodio večernje vijesti.

- Tekst se nastavlja nakon oglasa -

Godine 2016. prelazi na N1 televiziju, gdje tri godine vodi i uređuje večernji *talk-show* Pressing. U emisiji, koja se emitira triput tjedno, Štefanić je ugostio široki krug protagonista iz društveno-političkog života Hrvatske, ali i iz kulture i sporta.

Krajem 2019. godine osniva svoju tvrtku za komunikacije, Word. Svoje dugogodišnje medijsko iskustvo sada prenosi klijentima koje trenira za medijske nastupe, a usto i moderira i vodi panele i konferencije.

Posebno se ističe u svojim medijskim treninzima za političke stranke u Hrvatskoj, vodeće *managere* velikih tvrtki, kao i za brojne dužnosnike u hrvatskom poslovnom i javnom sektoru.

U području moderacija, najviše se izdvajaju konferencije koje je odradio u sklopu *tech evenata*, poput *Bug future showa*, *Debuga* i *Windaysa*, poznatog regionalnog *Weekend Media festivala*, te mnogih konferencija, poput komunikacije u medicini, zelene tranzicije te mnogih drugih.

Nakon dugogodišnje karijere na HRT-u otišli ste na 24 news kanal N1, gdje ste se odlično snašli, postali jedno od zaštitnih lica te televizije, no onda ste, na samom vrhuncu, dali otkaz. Zašto?

Otišao sam iz nekoliko razloga. Prvi bi bio pad motivacije u situaciji kada se rad pomalo počeo svoditi na ispunjavanje norme. Radio sam *talk show* jedan na jedan koji je trebao biti nekakav *prime adut* programa. Tri puta tjedno ste tu morali pribaviti gosta koji bi opravdao poziv na jednosatni razgovor. Previše je ta emisija počela izgledati kao ostatak dnevnog programa, a *news televizija* kod nas je zapravo gledanija tijekom dana. Osim svega toga, imao sam i određenu zasićenost novinarstvom kao takvim.

Vjerujem da Vam „na vrhuncu slave“ nije bilo „teško naći gosta“, znači, riječ je o zasićenju novinarstvom koje ste spomenuli.

Jedna od stvari koja je pridonijela mojoj odluci da napustim novinarstvo je gubitak vjere u „javnu riječ“ ili smislenost debate u tom javnom prostoru. Jer, u njemu nitko nikoga ne čuje i svi govore za „svoje pleme“ čija unaprijed stvorena mišljenja samo potvrđujete svojim novinarskim radom. Živimo u vremenima nevjerojatne političke polarizacije, gdje nitko s nikim ne razgovara, gdje se traže radikalni i ekstremni stavovi. Kao netko tko bi htio promovirati neke „centrističke“ pozicije, ja sam tu bio izgubljen i nezadovoljan.

Novinarstvo je počelo nositi taj binarni kod, ili je crno ili bijelo, tehnologija i društvene mreže pogoduju tim podjelama. No, ni alternative koje su takvi mediji stvarali, raznorazni „alternativni“ mediji, nisu puno sretnija opcija, jer su površni, svadljivi, podilaze najnižim strastima i nisu pretjerano osjetljivi na istinu. Kad pričamo o istini, to bi trebao biti neki ključan pojam novinarskog posla, no malo se toga izlizalo kao taj pojam. Ljudi naprosto vjeruju u ono što njima na neki način stvara instant-raspoloženje, a koje je njima potrebno. Po meni smo stigli do situacije gdje bi sve trebalo izokrenuti naglavačke.

Trebali bi desni mediji masovno razgovarati s lijevičarima i obrnuto, postoji nešto oko čega se valjda svi mogu dogovoriti, nešto mora biti istina i konsenzus. Ako se to vrati, tko zna, možda je zamislivo opet raditi u medijima.

I dalje se krećete po medijskim krugovima, pratite situaciju... Mislite li da je situacija bolja ili gora na televiziji nego kad ste Vi radili?

Situacija na televizijama je, po meni, takva da mi televizije izgledaju kao uspavane, ali i pomalo tašte gospođe koje se prisjećaju svojih najvažnijih i slavnih dana. Mislim da se klasične televizije obraćaju isključivo starijim generacijama gledatelja, pokušavaju premostiti do mlađe publike, no nisam siguran da to uspijevaju.

U svakom slučaju, nitko ne može osporiti da je sam proces stvaranja vijesti sve brži i brži. Koliko mislite da je kvaliteta medija pala?

Brzina stvaranja te potreba generiranja stalno novog sadržaja je definitivno dokinula neku analitičnost koja bi trebala krasiti medije. Jedna vijest danas može, ako nije stvarno posebno jaka, eventualno izdržati oko pola sata na naslovnici nekog portala. Život se jako ubrzao, tako i vijesti koje idu uz njega. Naravno da je na novinarima posebna odgovornost da u toj brzini što manje griješe.

WEB je zasigurno najbrži, novinari (sad čak i televizijski) odmah nakon događaja moraju najprije na nekoj od društvenih mreža objaviti o događaju pa tek kasnije ući u montažu kako bi napravili prilog. Koliko nam je internet donio dobrog nauštrb kvalitete?

Internet je danas sve, dakle svaki medij, bio on televizija, radio ili portal, ovisi o svojoj web sekciji. Čak i sadržaje koje kasnije snime i montiraju prilagođavaju svojim web izdanjima. Nekada su nas učili da naslov treba sažeti sve najvažnije iz nekog članka ili

priloga, a danas je naslov taj koji mora sakriti, da biste kliknuli na tekst, jer jedino tako je ostvario svoju funkciju.

Jeste li pretplaćeni na neki portal i zašto, kad sve možete naći na „najčitanijem portalu“ koji samo *copy/pastea* druge stranice, pa se čak zna dogoditi da „izvorni portal“ ima grešku koju ni oni ne primijete. Kakav je Vaš stav o „zaključanim tekstovima“, je li to bio dobar potez vlasnika medijskih kuća?

Zanimljivo je pitanje o zaključanim tekstovima, jer imam dojam da se s tim konceptom kod nas krenulo donekle prekasno, te sad tražite od ljudi da plaćaju za nešto za što su imali dojam da je besplatno. Osim toga, malo toga svojom kvalitetom opravdava zaključavanje tekstova. Vi imate nepregledno more sadržaja, ako netko naleti na zaključani tekst, malo će ga to iznervirati i potražiti će nešto drugo. S druge strane, načelno, jako sam za to da ljudi koji konzumiraju neki medij budu i oni koji ga financiraju, mislim da je to najbolji način opstanka svakog dobrog sadržaja.

Što mislite o citatu Mark Twaina koji glasi: „Ako ne čitate novine onda niste informirani, ali ako čitate novine onda ste dezinformirani.”?

Da je Mark Twain znao tko bi sve u današnjem vremenu mogao ponuditi sličan citat u objašnjavanju prirode tzv. *mainstream* medija, možda ovo nikad ne bi ni izgovorio. Ili jednostavnije rečeno, danas je sumnja u stare medije i nekritička vjera u tzv. nove, ili kako netko voli reći alternativne, jako izražena. Ja sam za to da se mediji konzumiraju u što većem broju, a da se kritički pogled na sve što je u njima objavljeno stvara vrlo rano kroz sustav obrazovanja.

Događa se da mediji danas sve više prodaju, a sve manje „prenose“ informacije, slažete li se s tom tvrdnjom?

Donekle se slažem. Posebno u situaciji kada je sve teže opstati samo sa poslovnim modelom u kojem ste striktno redakcija. Danas novinske redakcije ovise i o nekim drugim stvarima koje rade, bave se konferencijama ili izdavaštvom. Tu se krije i opasnost ili, zapravo, realnost da te poslove rade u suradnji s državom, to im predstavlja veliki izvor prihoda. Tu se krije direktno, rekao bih, pacificiranje medija od strane vlasti.

Što mislite o društvenim mrežama i činjenici da svatko s tastaturom iznosi svoje mišljenje, „sloboda medija“ svakim danom je sve veća i veća. I koliko god o njoj slušamo, za neke pojedince pomislimo „to si stvarno mogao zadržati za sebe“. Ili se slažete da baš svi imaju pravo glasa?

Mene privatno to dosta iritira, mada, kako ste rekli, to je dio priče oko svetosti slobode govora. Mislim da je sloboda govora u posljednje vrijeme postala velika tema, do te mjere da je američki potpredsjednik J.D. Vance u jednom trenutku cijelu Europu optužio da je ona odustala od tog koncepta. Živimo u doba kada je istina jako ugrožena, te sva mišljenja izgledaju jednako legitimna. Po meni sloboda govora znači da smiješ reći i napisati bilo što, ali jednako tako moraš otpiti da ti netko jasno ukaže da govoriš laži i fabriciraš. To onda nije napad na slobodu govora. Važno je to razlučiti.

Što mislite o *podcastima*?

Podcasti su, s jedne strane, dobrodošla „terapija“ na sve staromodnije televizijske intervjuje, a s druge strane, ima ih jako puno te jako variraju kvalitetom i izvedbom. Danas smo svjedoci da je Joe Rogan, čovjek koji je izašao iz nekog *stand up* komičarskog miljea i bavio se analizama borilačkih sportova, najutjecajniji *host podcasta* na svijetu, odlučuje potencijalno i američke izbore. Kod *podcasta* cijenim da njeguje dužu, opušteniju komunikaciju s detaljnom eksplikacijom svega, ne robuje vremenskim ograničenjima, trpi humor i kolokvijalno izražavanje. Minus mu je to da ne pristupa ponekad rigorozno prema bilo čemu izrečenom.

Do prije par godina još smo mogli čuti frazu „vidimo se nakon Dnevnika“. Tu se, naravno, mislilo na Dnevnik HTV-a čiji je početak u međuvremenu pomaknut na devetnaest sati, čime su puno izgubili, jer je „polo 8“ bio zaštitni znak te središnje informativne emisije. Gledate li glavne Vijesti ili Dnevnik, ili se informirate samo putem *web-a* i društvenih mreža, ili čak novina?

Danas su već sva tri Dnevnika svih televizija u 19 sati, ako se ne varam, ali doista nisam siguran, što je donekle i odgovor na pitanje. Jako rijetko gledam te tzv. središnje informativne emisije, jer se do njihovog emitiranja već zasitim konzumacijom vijesti tijekom dana. Ne vidim smisao da gledam neko relativno besmisleno *live javljanje* u kojem se novinar muči da, primjerice, ispriča suhu pravnu proceduru nakon nekog korupcijskog uhićenja.

Tko je kriv za propast i male naklade novina? Kakvu im budućnost predviđate, hoće li „papir“ ostati na tržištu i koliko dugo?

Dugo se priča o nestanku papira, ali se on nekako održava. Kriva je tehnologija i Internet, naravno, što se nadovezuje na neka od prethodnih pitanja, poput plaćanja zaključanog sadržaja. Papir je po meni vezan za neku *old school* naviku konzumiranja novina, uz kavu. Nitko nije posebno kriv za to, mislim da se radi jednostavno o tehnološkoj promjeni.

Mislite li da je *native* prevara?

Native nije prevara ako se zna kritički pristupati sadržajima u medijima. *Native* mora jasno biti naglašen, čak bih rekao da je jedan dobar način da se neki marketinški sadržaj plasira na ponešto zanimljiviji i, za dobar ukus te razum konzumenata, prihvatljiviji način. Naglašavam, mora biti jasno da se ne radi o kritičkom i analitičnom novinarskom tekstu nego ipak o marketingu.

Kako se branite od *fake newsa* i što kažete na Trumpovo korištenje njime?

Branim se tako da sam obrazovana osoba koja ima puno iskustva i u stvaranju i u konzumiranju medijskog sadržaja. O *fake newsu* mislim, naravno, sve najgore, a zanimljivo je da je i američki predsjednik taj koji koristi taj pojam kada napada političke protivnike ili novinare.

Ni našim političarima društvene mreže nisu nepoznanica, no oni ih većinom koriste za vrijeđanje političkih protivnika, a mogli bi puno više učiniti nego se tako srozavati. Što mislite o *tweetovima* Plenkovića i Milanovića?

O *tweet politici* također ne mislim ništa posebno dobro. Vi ste spomenuli naše političare, a meni prije svega pada na pamet američki predsjednik Donald Trump. Doista je bez presedana gledati da se netko tko je izabran od glasača na taj način obraća i komunicira. Osim što su društvene mreže po svojoj prirodi binarne, jednostavne i sklone su produbljivanju sukoba, unose jednu svađalačku energiju, mislim da se kompliciranija pitanja, a mnoga politička jesu takva, trebaju eksplicirati na nekim kanalima koji nude mogućnosti da se ulazi u nijanse i detalje.

Već godinama Vaša glavna karijera je moderatorska. Objasnite, molim Vas, što Vam je sve u opisu posla?

Opis posla je vrlo sličan novinarskom, prije svega mislim na one formate kao što su panel diskusije i slično. Ovisno o nekom događaju na kojem ste angažirani, razlika je i u zahtjevima koji se postavljaju pred vas. Ponekad dobijete jasno naznačene upute i konkretna pitanja koja organizator želi otvoriti, neki put je na vama da sastavite program. Ideja vašeg angažmana je uglavnom da svojim komunikacijskim sposobnostima i navikama učinite konferencije zanimljivijima i pitkijima za publiku.

Kako vidite budućnost medija – od novina do *podcasta* preko društvenih mreža?

Teško je danas gledati u budućnost u bilo čemu, živimo u svijetu koji se brzo mijenja i apsolutno je nemoguće puno toga prognozirati. Mislim da smo i u novinarstvu kao i u drugim područjima došli do faze kada nam je potreban jedan *reset*. Nadam se samo da će biti što bezbolniji.

Članak je objavljen uz financijsku potporu Agencije za elektroničke medije iz Programa poticanja novinarske izvrsnosti

["AI neće zamijeniti ljude, ali će ih razotkriti": Dr. Ive Botunac o budućnosti tehnologije, obrazovanja i granicama ljudskosti](#)

[Ivan Balabanić: "Danas je teško uopće definirati tko je novinar"](#)

[Umjetna inteligencija zna više o nama nego mi sami – trebamo li se bojati?](#)

[Znate li za mračnu stranu umjetne inteligencije? Od usporavanja razvoja mozga i psihičkih rizika do globalnih tužbi i borbe za autorska prava](#)

[Hrvatski stručnjak koji se bavi razvojem AI tehnologija: "Ljudi danas ne čitaju vijesti, oni ih samo skimaju"](#)

[Direktor i suosnivač dvije startup tvrtke: "62% mladih u Hrvatskoj nikad nije učilo o medijskoj pismenosti – to je točno ono što ne želimo"](#)

[Od beta kazeta do umjetne inteligencije: Kako se novinarstvo promijenilo u posljednjih 20-ak godina](#)

[Mnogi smatraju ovog čovjeka najboljim podcasterom u regiji. Otkrio nam je zanimljive detalje iz svog života: "Upadao sam u probleme i pokušavao ih rješavati riječima, češće bezuspješno nego uspješno"](#)

["Dezinformacije su stare koliko i čovječanstvo, ali danas cvjetaju na društvenim mrežama"](#)

[Božo Skoko: "Lažne vijesti, senzacionalizam i pad profesionalnih standarda srozali su povjerenje u medije"](#)

Moja reakcija na članak je...

Ljubav

0

Haha

1

Nice

0

What?

0
Laž

1

Sad

0

Mad

0

NAPIŠI, DOJAVI, SLIKAJ,
UKAŽI... BUDI DIO NAS.

